

RECORDANT SEMPRE

**Quants records d'infantesa s'amunteguen,
en aquest cos ja per els anys cansat,
quantes joventuts dintre d'ell bateguen,
sempre amb l'enyorança del gloriós passat.**

**Vuitanta sis i els que Déu vulgui dar-me,
són els anys que donen vida al cor,
un cor que encara sent amb entusiasme,
amb cada sospir, la fibra d'amor.**

**Es viva la infantesa en la memòria,
de quant corriem per els carrers sorrencs,
jugant amb coses que ja són història,
oblidades per els invents moderns.**

**Amb poques coses ens espavilàvem,
ni mòbils, teles, jocs d'ordinador,
res d'aquestes coses ens capficaven,
i també vam sobreviure amb ardor.**

**I també ja passada la infantesa,
ens férem homes, també vam lluitar,
sense coneixements, però amb tendresa,
i la voluntat que mai ens va faltar.**

**L'amor fiblà en vers d'aquella noia,
que mica a mica ens va robar el cor,
una estimació fervent i cofoia,
intensa i ferma, veritable amor.**

**Perquè abans, quan tu t'enamoraves,
era per sempre i no per un instant,
que ser fidel ben de cor et juraves,
sense malícia, amb bona fe i constant.**

**I així vam arribar a fer-nos homes,
formant una família i bona llar,
pujant els fills, fent-los bones persones,
i mai no em perdut la joia d'estimar.**